

Udvalget antyder, at det maatte være Gjenstand for Overveelse, om ikke Ligheden i Betalingsvillkaarene rettest opnaas ved, at Betalingen i Distrikternes Anstalt vedbliver som hidtil at være 20 Sk. daglig, og i den norskejdske Sindsygeanstalt ned sættes fra den hidtil gjældende Betaling af 26 Sk. daglig til 20 Sk. om Dagen, hvorhos det, med Hensyn til den Afgang i Indtægt, der vilde være en Følge heraf, er antydet, at det muligt kunde være rigtigt at forhøje Betalingen for 1ste Klasses Patienter fra 1 Rd. daglig til 1 Rd. 32 Sk.

Hvad nu det første af de nævnte Spørgsmaal angaar, skal Ministeriet forudsikke den Bemærkning, at Betalingen for slige Patienter for den jydskke Anstalts Bedkommende ikke alene beror paa administrativ Bestemmelse, men at det gjældende Regulativ tilbøielig hviler paa Lovgivningen. Efterat der nemlig oprindeligt ved Plakat 13de Oktober 1847 § 4 var fastsat en Betaling af 50 Rd. aarlig eller cirka 13 Sk. daglig, blev det ved Lov af 12te December 1860 bestemt, at istedetfor den i Plakat 13de Oktober 1847 § 4 fastsatte Betaling af 50 Rd. aarlig skulde der fremtidig for uformuende i Nørrejylland hjemmehørende eller der forsørgelsesberettigede Patienters Behandling svares en Betaling lig Halvdelen af den for Patienter i 3die Forpleiningsklasse til enhver Tid bestemte. Denne er ved Anstaltens under 19de Juni 1861 allerhøist stadfæstede Regulativs § 17 fastsat til 197 Rd. 68 Sk. aarlig eller 52 Sk. daglig, og i Overensstemmelse med den nævnte Lov af 12te December 1860 er derfor Betalingen for Uformuende ved Regulativets § 18 bestemt til det Halve eller 26 Sk. daglig. Det er saaledes en særlig Lov, der væsentligt afgiver Grundlaget for den ved den norskejdske Anstalt nu opkrævede Betaling for uformuende Patienter, og det er kun en kortere Tid siden, at Spørgsmaalet om Betalingen for de uformuende Patienter har foreligget den lovgivende Magt til Prøvelse. De Grunde, der dengang ledede til at forhøje Betalingen, gjøre sig efter Ministeriets Mening endnu i fuldt Maal gjældende, og idet man henviser til de Motiver, der ledsagede Regeringens Forslag til ovennævnte Lov af 12te December 1860 og forøvrigt til de af Overlægerne ved begge Anstalter afgivne Betænkninger, skal man af de Grunde, der tale mod den antydede Nedsættelse, væsentligt fremhæve Følgende:

Spørgsmaalet om Fastsættelsen af en passende Betaling for Forpleiningen af uformuende Sindsyge i Anstalter som de her omhandlede, kan, som af Overlægen ved Distrikternes Sindsygeanstalt fremhævet, kun finde sin rette Besvarelse derved, at Størrelsen af de Udgifter, som den Syges Livsophold i Hjemmet medfører, haves for Die og sammenstilles med de Udgifter, som Anskaffelsen af de første Livsfornodenheder overføres paa Anstalten. Hvis den Sindsyge ved det Offentliges Hjælp kan anbringes i en Anstalt saa billigt, at han hjemme ikke vilde kunne have sine første Fornodenheder billigere, turde derved saavel de Krav, som stilles fra et almindeligt Humanitetsstandpunkt, som de egentlig økonomiske Hensyn være ffete tilstræffelig Fyldest, navnlig naar det tages i Betragtning, at den Uformuende ved Opdragelsen i Anstalten for samme Betaling faar Andel i dennes langt bedre Forpleining end den, som Hjemmet vilde yde ham. Spørges der herefter om, hvor stort et Beløb den Sindsyges Livsophold hjemme kan anslaaes til, maa det formentlig i Overensstemmelse med, hvad den nævnte Overlæge efter anstillede Undersøgelser har bemærket, antages, at den blotte Bespisning koster et Individ af den arbejdende Klasse paa Landet 18 à 20 Sk. daglig, og og naar nu henses til, at Anstalten ikke blot yder Kost af denne almindelige Væstæffenhed, men den rigeligere Kost, som en sindsyig Person behøver, hvilket efter Overlægens Udtalelse andrager 23 Sk. daglig, samt til at Anstalten foruden Kosten forskaffer den Sindsyge Elned, Klæder og Fodtøi, kan en daglig Betaling af 26 Sk. til Anstalten neppe antages at staa i Misforhold til, hvad hans Forpleining andetsteds, navnlig i Hjemmet, vilde koste, og en sliq Betalingsats kommer saaledes ikke i Strid med det almindelige Synspunkt, hvorfra man formentlig, som nys bemærket, bør gaa ud ved Betalingens Fastsættelse. Foruden endvidere, at en Nedsættelse, som den omhandlede, ikke ubetydeligt vil forstørre Anstaltens Underbalance, vil den ogsaa upaatvivlelig, efter hvad Overlægen har yttret, bidrage til at forøge den alle